

Για τον παπα-Παύλο μας!!!

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Επικήδειος

*του Καθηγουμένου
της Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου Πετριλίων
αρχιμ. Θεοκλήτου*

Εις την εξόδιο ακολουθία του π. Παύλο Μαρούλη Ιερός Ναός Αγίων Σαράντα Μαρτύρων Λάρισα, 24 Αυγούστου 2015

«Κατέπαυσε Ιακώβ επιτάσων τοις υιοί αυτού, και εξάρας τους πόδας αυτού επί την κλίνην, εξέλιπε. Και προσετέθη προς τον λαόν αυτού. Και επιπεσών Ιωσήφ επί πρόσωπον του πατρός αυτού, έκλαυσεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν. Και εκόψαντο αυτόν (πάντες) κοπετόν μέγαν και ισχυρόν σφόδρα. Και εποίησε Ιωσήφ το πένθος τω πατρί αυτού». (Γεν. ΜΘ' και Ν)

Οι πρόγονοί μας από αρχαιοτάτων χρόνων πίστευαν ότι η αρετή, η τιμιότης και η προσφορά, πρέπει να βραβεύονται, γιατί όπου βραβεύεται η αρετή, εκεί ξεφυτρώνουν άριστοι άνθρωποι. «οίς γαρ αρετής άθλα μέγιστα κείνται τήδε και

άριστοι άνδρες αναφύονται». (Περικλέους Επιτάφιος)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιγνάτιε,

Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί,

Ευσεβείς άρχοντες,

πενθηφόρε λαέ του Θεού,

Την χαρά της μεταστάσεως της Κυρίας μας Θεοτόκου επεσκίασε η προς Κύριον εκδημία του Μακαριστού πλέον π. Παύλου, και κατήλθαμε από την γενέτειρά του, και την περίβλεπτο Μονή του Πετρίλου, να αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στον Σεβαστό μας παπα-Πάυλο, ο οποίος παρά τις πολλές του υποχρεώσεις και το μεγάλο έργο το οποίο επιτελούσε στην Ιερά σας Μητρόπολη Σεβασμιώτατε, είχε ανύστακτο ενδιαφέρον για το χωριό του, για τον κάθε συγχωριανό του, για όλες τις εκκλησίες του Πετρίλου αλλά και για το Μοναστήρι, το οποίο φρόντισε να ανακαινίσει και να αποκαταστήσει τα κατεστραμμένα κτίρια και τον εξωτερικό του χώρο.

Να το περιποιηθεί με την αρχοντιά Του, και να το ζεστάνει με την ζέση που είχε στην καρδιά του.

Δεν έμεινε όμως εκεί, αλλά με την καλοσύνη του, και την αγάπη του πάντοτε μας έδειχνε το έμπρακτο ενδιαφέρον του για όλα τα θέματα και τα προβλήματα που κύκλωναν την Ιερά Μονή.

Ευλαβής, Ιεροπρεπής, αξιοπρεπής, απλός και ευπροσήγορος, με περίσσιο ψυχικό θάρρος και ψυχραιμία πολλή, αντιμετώπιζε τα πάντα γύρω του με σωφροσύνη. Εκείνος πάντα είχε κάτι να σου πει, να σε συμβουλευσει, να σε ενεργοποιήσει, να υποδείξει παίρνοντας θάρρος και βοήθεια παρά Κυρίου κατά το ψαλμικό: «Η βοήθειά μου παρά Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανό και την γην». Και ημείς οι περιλειπόμενοι και συνοδοιπόροι συνιερουργοί, οι αδελφοί και οικείοι επαναλαμβάνουμε: «Δος ημίν βοήθεια εκ θλίψεως».

Αείμνηστε και αγαπητέ μας π.Πάυλε, προέτρεξες να κατοικήσεις τα ουράνια και να βιώσεις εκτυπώτερον, καθαρώτερον, εναργέστερον την του Κυρίου Αγία Ανάσταση. τη μετάβαση εκ του θανάτου εις την ζωήν. Για σένα ο τάφος και ο θάνατος δεν είναι το τέρμα και η απειλή της παρούσης ζωής. Είναι η αρχή της πέραν του τάφου ζωής, της όντως Ζωής, της Αυτοζωής, που είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Σταυρωθείς και Αναστάς, που τόσα χρόνια υπηρέτησες.

Για μας θα είναι πάντα Αιωνία η μνήμη σου και η ευγνωμοσύνη μας. Θα αντηχεί η φωνή σου στα αυτιά μας πάντοτε όταν οι δυσκολίες θα δείχνουν ανυπέρβλητες: “Δεν νομίζω να κλονίστηκε η καρδιά σου; Δεν πιστεύω να ταράχτηκες; Δεν θα το βάλεις κάτω και θα δεις, όλα θα πάνε καλά.”

Σεβαμιώτατε πάτερ και Δέσποτα, φεύγει σήμερα ο παπα-Πάυλος.

Αδελφοί συμπρεσβύτεροι, φεύγει ο πατέρας και αδελφός μας.

Λαέ του Θεού, φεύγει ο καλός σου Ποιμένας.

Πατέρα και Αδελφέ μας αλησμόνητε, “μη εάσης ημάς ορφανούς”.

Με δάκρυα φιλούμε τα χέρια που μας ευλογούσες.

με την